

TGV&NTPT

Ο Λόγος έγινε άνθρωπος

1Απ' όλα πριν υπήρχε ο Λόγος κι ο Λόγος ήτανε με τον Θεό,
κι ήταν Θεός ο Λόγος.

1'Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.

2Απ' την αρχή ήταν αυτός με τον Θεό.

2Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3Τα πάντα δι' αυτού δημιουργήθηκαν κι απ' όσα έγιναν τίποτα
χωρίς αυτόν δεν έγινε.

3πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ
γέγονεν.

4Αυτός ήτανε η ζωή, και ήταν η ζωή αυτή το φως για τους
ανθρώπους.

4ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5Το φως αυτό έλαμψε μέσα στου κόσμου το σκοτάδι, μα το
σκοτάδι δεν το δέχτηκε.

5καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

TGV

6Ο Θεός έστειλε έναν άνθρωπο που τον έλεγαν Ιωάννη·

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης·

7 αὐτός ἦρθε ὡς μάρτυρας γιὰ νὰ κηρύξει ποίος εἶναι τὸ φῶς, ὥστε μετὰ τὰ λόγια του νὰ πιστέψουν ὅλοι.

7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦταν ὁ ἴδιος τὸ φῶς, ἦρθε ὅμως γιὰ νὰ πει ποίος εἶναι τὸ φῶς.

8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ὁ Λόγος ἦταν τὸ ἀληθινὸ φῶς, ποῦ καθὼς ἐρχεται στὸν κόσμον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Μέσα στὸν κόσμον ἦταν, κι ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ δημιουργήθηκε, μα δὲν τὸν ἀναγνώρισε ὁ κόσμος.

10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Ἦρθε στὸν τόπον τὸ δικό του, καὶ οἱ δικοί του δὲν τὸν δέχτηκαν.

11 εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12 Σ' ὅσους ὅμως τὸν δέχτηκαν καὶ πίστεψαν σ' αὐτόν, ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

13 Ἀπ' τοῦ Θεοῦ γεννήθηκαν αὐτοὶ καὶ ὄχι ἀπὸ γυναίκας αἷμα, οὔτε ἀπὸ ἐπιθυμία ἀνθρώπινη ἢ ἐπιθυμία ἀντρα.

13 οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

14Ο Λόγος έγινε άνθρωπος κι έστησε τη σκηνή του ανάμεσά μας και είδαμε τη θεϊκή του δόξα, τη δόξα που ο μοναχογιός την έχει απ' τον Πατέρα, ήρθε γεμάτος χάρη θεϊκή κι αλήθεια για μας.

14Και ό Λόγος σάρξ έγένετο και έσκήνωσεν έν ήμϊν, και έθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ώς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος και ἀληθείας.

TGV

15Ο Ιωάννης είπε επίσημα τη γνώμη του γι' αυτόν και τη διακήρυξε λέγοντας: «Γι' αυτόν ήταν που είπα, “εκείνος που έρχεται ύστερα από μένα είναι ανώτερός μου, γιατί υπήρχε πριν από μένα”».

15'Ιωάννης μαρτυρεϊ περι αὐτοῦ και κέκραγε λέγων· οὔτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου έρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16Απ' το δικό του πλούτο πήραμε όλοι εμείς τη μια δωρεά πάνω στην άλλη.

16Και έκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ήμεϊς πάντες ἐλάβομεν, και χάριν ἀντὶ χάριτος·

17Ο νόμος δόθηκε δια του Μωυσέως, η χάρη η θεϊκή όμως και η αλήθεια ήρθε σ' εμάς δια του Ιησού Χριστού.

17ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ή χάρις και ή ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18Κανείς ποτέ δεν είδε το Θεό· μόνο ο μονογενής Υιός, που είναι μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα, εκείνος μας τον έκανε γνωστό.

18Θεὸν οὔδεις ἐώρακε πώποτε· ὁ μονογενής υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Η μαρτυρία του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ 3,1-12· Μκ 1,2-8· Λκ 3,15-17)

19Αυτή είναι η μαρτυρία που έδωσε ο Ιωάννης, όταν οι Ιουδαίοι άρχοντες έστειλαν από τα Ιεροσόλυμα ιερείς και λευίτες να τον ρωτήσουν: «Εσύ ποιος είσαι;»

19Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ;

20Τότε αυτός διακήρυξε και δεν αρνήθηκε· διακήρυξε απερίφραστα: «Δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας».

20καὶ ὠμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21«Τότε λοιπόν;» τον ρώτησαν. «Μήπως είσαι ο Ηλίας;» Εκείνος είπε: «Όχι, δεν είμαι». «Μήπως είσαι ο προφήτης που εριμένουμε;» Κι απάντησε: «Όχι»

21 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμί. ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, οὔ.

22Τότε του είπαν: «Ποιος είσαι: ὡστε να δώσουμε απόκριση σ' αυτούς που μας έστειλαν· τι έχεις να πεις για τον εαυτό σου;»

22εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23Είπε: «Εγώ είμαι, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, η φωνή κάποιου που κράζει στην έρημο:

“ισιώστε το δρόμο, να περάσει ο Κύριος”».

23ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24Μεταξύ των απεσταλμένων ήταν και μερικοί Φαρισαίοι,

24καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25οι οποίοι τον ρώτησαν: «Γιατί, λοιπόν, βαπτίζεις, αφού δεν

είσαι ούτε ο Μεσσίας ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης που περιμένουμε;»

25καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης;

26Αυτὸς τοὺς ἀποκρίθηκε· «Εγὼ βαπτίζω με νερό· ανάμεσά σας ὁμως βρίσκεται κιόλας ἐκεῖνος που εσεῖς δεν τον γνωρίζετε.

26ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

27Αυτὸς εἶναι που ἐρχεται ὕστερα ἀπὸ μένα, που ὁμως υπάρχει πρὶν ἀπὸ μένα και που ἐγὼ δεν εἶμαι ἄξιος οὔτε το λουρί να λύσω ἀπὸ τα υποδήματά του».

27αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἐγὼ οὐκ εἶμι ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ υποδήματος.

28Αυτὰ συνέβαιναν στην Βηθανία, πέρα ἀπὸ τον Ἰορδάνη, ἐκεῖ που βάφτιζε ο Ἰωάννης.

28Ταῦτα ἐν Βηθανία ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

Ο αμνός του Θεοῦ

TGV

(Μτ 3,13-17· Μκ 1,9-11· Λκ 3,21-22)

29Την ἄλλη μέρα, ο Ἰωάννης βλέπει τον Ἰησοῦ να ἐρχεται πρὸς το μέρος του και λέει· «Αυτὸς εἶναι ὁ αμνός του Θεοῦ, που παίρνει πάνω του την αμαρτία των ἀνθρώπων.

29Τῆ ἑπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν και λέγει· ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30Γι' αὐτὸν σας μίλησα ὅταν εἶπα, “ὕστερα ἀπὸ μένα ἐρχεται ἓνας που εἶναι ἀνώτερός μου, γιατί υπήρχε πρὶν ἐγὼ να γεννηθῶ”.

30οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31Εγὼ κάποτε δεν τον ἤξερα ποιος εἶναι. Για να τον γνωρίσει ὁμως ο Ἰσραήλ, γι' αὐτό ἦρθα ἐγὼ και βαπτίζω με νερό».

31κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32Κι ο Ἰωάννης διακήρυξε δημόσια και εἶπε: «Εἶδα το Πνεῦμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι ἀπὸ τον ουρανὸ και να μένει πάνω του.

32καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33Εγὼ δεν τον ἤξερα ποιος ἦταν, αὐτός ὁμως που με ἐστειλε να βαπτίζω με νερό, αὐτός μου εἶπε: “ἐκεῖνος που πάνω του θα δεις να κατεβαίνει και να μένει το Πνεῦμα, αὐτός εἶναι που βαπτίζει με Ἅγιο Πνεῦμα”.

33κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδης τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον και μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

34Κι αὐτό ἐγὼ το εἶδα· και διακήρυξα δημόσια πως αὐτός εἶναι ο Υἱὸς του Θεοῦ».

34κἀγὼ ἐώρακα και μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Οι πρώτοι μαθητές

(Μτ 4,18-22· Μκ 1,16-20)

35Την ἄλλη μέρα, ο Ἰωάννης στεκόταν πάλι με δύο ἀπὸ τους μαθητές του·

35Τῆ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης και ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο,

36 και, καθώς είδε τον Ιησού να προσπερνάει, είπε: «Αυτός είναι ο αμνός του Θεού».

36 και ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Οι δύο μαθητές τον άκουσαν να το λέει και ακολούθησαν τον Ιησού.

37 και ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, και ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Ο Ιησούς γύρισε και, βλέποντάς τους να τον ακολουθούν, τους είπε:

38 στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς και θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς·

39 «Τι θέλετε;» Κι αυτοί του απάντησαν: «Ραββί –που σημαίνει Διδάσκαλε– πού μένεις;»

39 τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ραββί· ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις;

40 «Ελάτε και θα δείτε», τους λέει. Πήγαν, λοιπόν, και είδαν που μένει, κι εκείνη την ημέρα έμειναν κοντά του· η ώρα ήταν περίπου τέσσερις το απόγευμα.

40 λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε και ἴδετε. ἦλθον οὖν και εἶδον ποῦ μένει, και παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ο ένας από τους δύο που άκουσαν τα λόγια του Ιωάννη κι ακολούθησαν τον Ιησού ήταν ο Ανδρέας, ο αδερφός του Σίμωνος Πέτρου.

41 ἦν Ἄνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου και ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42Αυτός βρίσκει σε λίγο τον αδερφό του το Σίμωνα και του λέει: «Βρήκαμε το Μεσσία» –που σημαίνει το Χριστό.

42εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Χριστός·

43Και τον ἔφερε στον Ἰησοῦ. Ο Ἰησοῦς τον κοίταξε καλά και εἶπε: «Εσύ είσαι ο Σίμων, ο γιος του Ἰωνά· εσύ θα ονομαστεις Κηφάς» –που σημαίνει Πέτρος.

43καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

Ο Ἰησοῦς καλεῖ το Φίλιππο και το Ναθαναήλ

44Την ἄλλη μέρα ο Ἰησοῦς αποφάσισε να πάει στη Γαλιλαία. Βρίσκει τότε το Φίλιππο και του λέει: «Έλα μαζί μου».

44Τῆ ἑπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι.

45Ο Φίλιππος καταγόταν από τη Βηθσαϊδά, την πατρίδα του Ανδρέα και του Πέτρου.

45ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46Βρίσκει ο Φίλιππος το Ναθαναήλ και του λέει: «Αυτόν που προανήγγειλε ο Μωσῆς στο νόμο και οι προφῆτες, τον βρήκαμε· είναι ο Ἰησοῦς, ο γιος του Ἰωσήφ από τη Ναζαρέτ».

46εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47«Μπορεί από τη Ναζαρέτ να βγει τίποτα καλό;» τον ρώτησε ο Ναθαναήλ. «Έλα και δεξ μόνος σου», του λέει ο Φίλιππος.

47καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε.

48Ο Ιησούς είδε το Ναθαναήλ να πλησιάζει και λέει γι' αυτόν: «Να ένας γνήσιος Ισραηλίτης, χωρίς δόλο μέσα του».

48εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49«Από πού με ξέρεις;» τον ρωτάει ο Ναθαναήλ. Κι ο Ιησούς του απάντησε: «Προτού σου πει ο Φίλιππος να 'ρθείς, σε είδα που ήσουν κάτω απ' τη συκιά».

49λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε.

50Τότε ο Ναθαναήλ του είπε: «Διδάσκαλε, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού, εσύ είσαι ο βασιλιάς του Ισραήλ».

50ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ράββι, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ

51Κι ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Επειδή σου είπα πως σε είδα κάτω από τη συκιά, γι' αυτό πιστεύεις; Θα δεις μεγαλύτερα πράγματα απ' αυτά».

51ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει.

52Και του λέει: «Σας βεβαιώνω ότι σύντομα θα δείτε να έχει ανοίξει ο ουρανός, και οι άγγελοι του Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν πάνω στον Υιό του Ανθρώπου».

52καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ

καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.